

d'acum două-trei sute de ani vorbescă pe 'n-trecute d'asemenea minuni, ce suntă mai-presus de priceperea simpliloră muritoră.

Nici ună documentă nu ne probăză să se fi practicată și la noi acestă soiă de «*Judecată a lui Dumneșeu*». Cu tôte astea, ună poporă nu pôte avé espresiuni și proverbe prin care s'arête idei ce nu 'nțelege, fapte ce nu cunósce. Déca Românulă s'ară fi aflată cu totulă străină d'asemenea crude 'ncercări, i-ară fi fostă cu neputință s'adopte de la alții uă frasă care nu răspundea unei cugetări bine lămurite 'n mintea sea.

Să cercetămă ênsă puțină, și ne vomă încredința cum că Românulă n'a putută fi străină d'asemenea fapte pe atâtă de barbare, pe câtă d'amăgitóre. Două motive sprijinescu-ne părerea :

I. — Biblia ne povestescă mai multe împrejurări, în care puterea lui Iehova a făcută minuni d'acestea. Prooroculă Danielă e 'nchisă într'ua tainiță de lei, și scapă nemâncată de fiérelă sêlbatece. «*Cei trei coconi din Vavilonă*» suntă îmbrânciți într'ună coptoră arsă cu multe grămeși de lemne, și ei petrecă ca la rēcóre, fără să se sinchisescă de focă.

II. — Hordele Goșiloră, germanii Gepiși, Suevi, Alani, cum și toți cei-l-alți Căpcăuni cari aă trecută prin țérelă nóstre, și cunosceă și practicaă dovedirea nevinovăției prin «*Judecata lui Dumneșeu*». Femeia lui Atilă, bănuită ca necredinciosă bărbatului, își puse mânelă pe jeratecă, ș'ast-felă scăpă de mânia «*biciului lui Dumneșeu*».